

. 26. Z Osvícení zpět do všedního života; vysoký stav uvědomování si; co je oddanost? – z 26.4.2021

Záznam on-line meetingu z 26.4.2021 na téma: **Z Osvícení zpět do všedního života; jak dosáhnout vysokého stavu uvědomování si; co je oddanost?**

26apr2021

Přivítání – na další části on-line mítingů, zde již nebude cílem takzvaně „vědět“, ale dělat a na základě nepřetržitého děláni se tím i stát.

PROGRAM: – tedy co nás čeká:

- 1) Motto skupiny a upozornění.
- 2) Čtení Julova překladu 2 knihy DRH : ‘Oko Môjho Ja-Bytia, Pred Ktorým Nie Je Nič Zatajené’, druhé kapitoly – Opätovné zaradenie sa do všedného života.
- 3) Úvaha z knihy „Podél cesty k osvícení“ pro 21. duben/apríl.
- 4) Postupné zveřejňování překladů textů skupin Dr. Hawkinse, potřebné na vzdávání se.
 - Postup na dosažení vysokého stavu uvědomování si
 - Co je Oddanost?
- 5) Co je to stanovisko?
- 6) Konec, dotazy.

1) HONZA: Protože je tato stránka věnovaná dílu Dr. Hawkinse, přečteme jako již tradičně **motto** setkání a upozornění – Hedviko – předávám ti slovo:

HEDVIKA: Motto CZ: „Orientace a oddanost této skupiny je k učení Dr. Davida Hawkinse. Záměrem této skupiny je sloužit jako nástroj nejvyšší duchovní Vůle, mít příležitost byt v kruhu stejně zaměřených a

podporovat zvyšování našeho vědomí ve jménu služby Bohu, své Bytosti a lidstvu.“

Nečteno – Motto SK: „Orientácia a oddanosť tejto skupiny je k učeniu Dr. Davida Hawkinsa. Zámerom tejto skupiny je slúžiť ako nástroj najvyššej duchovnej Vôle, mať príležitosť byť v kruhu rovnako zameraných a podporovať zvyšovanie nášho vedomia v mene služby Bohu, svojej Bytosti a ľudstvu.“

HEDVIKA: Upozornění:

– Když nesouhlasíte s tímto mottem, pak prezentovaný materiál může být pro vás znepokojující, a proto by se mu raději měli vyhnout a odtud odejít.

– Jste na správné stránce, když **chcete mít klid a ne pravdu!**

– Věty, které tady při **čtení** odezní, jsou volně přeloženy Julem z děl Dr. Hawkinse. **Diskuze** pak ale zrcadlí různé úrovně lidského vědomí jednotlivých hovořících.

– Všechny originální materiály je k zakoupení na stránce Veritaspub.com

HONZA: zopakuj i dvě poznámky k mottu:

1. Julo volně: Na dosažení (ne motání se) v mottu uvedeného cíle je potřebné být v neustálém střehu, jako kdyby na tom závisel váš život – neboť závisí – a to výhradně od vašeho rozhodnutí výběru předmětu zaostření.
2. Dr. David Hawkins, Ph.D., Discovery of the Presence of God, kap.2, str.55. Duchovní oddanost je životní styl nepřetržitě zaměřený do našeho nitra, který zahrnuje soustavné pozorné uvědomování. {Neboť neošetřené ego doluje z nesrovnalostí.}

2) Čtení Julova překladu 2 knihy DRH : ‘Oko Môjho Ja-Bytia, Pred Ktorým Nie Je Nič Zatajené’, druhé kapitoly – Opätovné zaradenie sa do všedného života.

Pro mne osobně jsou Julovy překlady skutečným nahlédnutím do sdělení, která byla předána přes DR.H bez ohledu na gramatiku a slovenštinu obecně. Julo, tímto ti předávám slovo.

JULO:

03 Preložil a vyčákal Julo pre českú & slovenskú on-line skupinu <hawkins.support>

Dr Dávid R Hawkins, Kniha 2: 'Oko Môjho Ja-Bytia, Pred Ktorým Nie Je Nič Zatajené'

DRH používa neobvyklú štylizáciu, v kombinácii s ním vymyslenými slovíčkami, a pozície slov v jeho vetách vyjadrujú ich závažnosť. Z dôvodu zachovania tohto DRH zámeru, Julo sa rozhodol byť mu verný, a preklady pripomínajú spleť neštandardných štylizácií, a nesprávnej interpunkcie, použitej na oddelenie viacnásobných myšlienok v jedinej vete. Keby sa bol DRH chcel vyjadrovať ináč, tak by to bolo ináč, a Julov preklad by sa dal čítať ako beletria. Pri čítaní, namiesto tvrdenia si 'to nesedí', Julo doporučuje klásť si otázku 'čo je potrebné vo mne zmeniť, aby mi to sedelo.'

KAPITOLA 2

Opätovné zaradenie sa do všedného života

{DRH pokračuje v téme z kapitoly 1, čo je opis 'pohľadu' na svet z úrovne vedomia Ja-Bytia

a toto v nasledujúcom strieda s popisom svojich skúsenosti, po naučení sa opätovne žiť vo všednom svete}

1. Svet dojmov vnímania bol nadradený niečím iným. Identita, teda stotožňovanie sa s tým, o čom si človek o sebe myslí čo je, prešla zo stotožňovania sa s obmedzeným, 'osobným' všednýmja, do neobmedzeného rámca. Všetko bolo premenené, a odhalilo nádheru, dokonalosť, lásku a nevinnosť. Každá tvár vyžarovala svetlo vnútornej nádhery. Každá rastlina sa odhalila ako umelecké dielo. Každý predmet bol dokonalou sochou.
2. Všetko existuje bez námahy v stave v akom sa práve nachádza, a všetko sa odohráva v súladnej súhre. Zázračnosť je sústavná. [Detaily života zázračne a spontánne zapadajú do seba.](#) Energia Božej Prítomnosti bez námahy dosahuje zdanlivo nemožné a prináša javy, ktoré by všedný svet považoval za zázračné.
3. Existovalo obdobie niekoľkých rokov, počas ktorých spontánne a s pravidelnosťou nastávali javy, bežne považované za nadprirodzené (siddhis). Bežnými boli: jasnovidectvo, {teda schopnosť vnímania javov

neprístupných piatim bežným zmyslom}; prorocstvo, {teda schopnosť vedieť čo sa udeje}; telepatia, {teda schopnosť komunikovať ináč než piatimi bežnými zmyslami}; a psychometria, {teda schopnosť odhaliť predošlých vlastníkov nejakého predmetu a údaje o ňom}. Automatická bola znalosť toho, čo si ľudia mysleli a čo cítili, predtým ako prehovorili. Božia láska prevládala ako organizujúca moc, a bola stále-prítomným javiskom, na ktorom sa odohrávali všetky javy.

Fyzické, hmotné telo

4. Extrémne silná energia prúdila dohora po chrbtici a chrbte, a do mozgu, kde sa uvelebila na tom mieste, kam bola nasmerovaná pozornosť. Následne táto energia prešla dolu po tvári, a do oblasti srdca. Táto energia bola skvostná a niekedy vytekala z tela von, do sveta, kde bola ľudská tieseň.
5. Raz, keď som šoféroval po odľahlej ceste, energia začala prúdiť zo srdca, v smere mojej jazdy, za najbližšiu zákrutu. Odtiaľ táto energia prúdila do miesta, kde sa práve stala automobilová nehoda. Táto energia mala liečivý účinok na každého, koho obklopila. Po malej chvíli sa zdalo, že táto energia si splnila svoj účel a zrazu prestala. O zopár kilometrov ďalej, po tej istej ceste, sa začal opakovať ten istý jav. Opäť, príjemná a skvostná energia prúdila z oblasti srdca, a opäť išla v smere mojej jazdy, asi dva kilometre, za inú zákrutu. Tam sa práve stala ďalšia nehoda. Dokonca sa ešte stále točili kolesá na aute. Táto energia sa vlievala do cestujúcich. Bolo to, ako keby to bolo prostriedkom pre nejakú anielsku energiu, doručujúcim ľuďom v núdzi – tým, ktorí sa modlili.
6. Inokedy, táto liečivá prítomnosť nastala počas prechádzky ulicou v Chicagu. Tentoraz sa energia vlievala do skupiny mladých mužov, ktorí sa práve zberali do bitky. Ako ich táto energia obklopila, pomaly začali ustupovať a začali sa uvoľňovať a smiať. Začali sa rozchádzať, a vtedy tok energie prestal.
7. Energetická aura, ktorá vyvierala z Božej Prítomnosti, mala nevyčerpatelnú pôsobivosť. Ľudia chceli sedieť v jej blízkosti, pretože v tomto energetickom poli samovoľne vošli do stavu blaženosti alebo do vyššieho stavu vedomia, a zažili onen pocit Božskej lásky, radosti a uzdravovania. V nej sa rozrušení ľudia upokojili a sami seba uzdravili.
8. Telo, ktoré som predtým považoval za 'moje' sa teraz uzdravilo z rôznych chorôb. Kupodivu nastala schopnosť vidieť bez nosenia okuliarov. Zrakové postihnutie si vyžadovalo od dvanástich rokov trifokálne okuliare. Schopnosť vidieť bez okuliarov, dokonca aj na

diaľku, sa dostavila znenazdajky bez varovania a bola príjemným prekvapením, keď sa to stalo, došlo mi, že senzorické schopnosti zmyslov sú funkciou samotného vedomia a nie tela. Potom sa vrátila spomienka na zážitok, keď som bol 'von z fyzického tela', počas ktorého schopnosť vidieť a počuť sprevádzala 'éterické' telo a vôbec nesúvisela sfyzickým telom, ktoré bolo o niečo ďalej a na inom mieste.

9. Zdalo sa, že telesná choroba bola vlastne výsledkom negatívnych presvedčení, a že telo by sa vlastne mohlo doslova zmeniť následkom zmeny týchto presvedčení. Človek ozaj podlieha iba tomu, čo uchováva v mysli. (Spoločne si môžeme všimnúť, že mnoho ľudí sa zotavilo zo skoro každej choroby známej ľudstvu tým, že nasledovali duchovné cesty.)
10. Zdanlivo zázračné vlastnosti a schopnosti Božej energie a javy, ktoré priniesla, boli prirodzené tomuto energetickému poľu a v žiadnom prípade neboli osobné. Nastávali spontánne a zdalo sa, že sú vyvolané nejakou potrebou niekde vo svete.
11. Bolo tiež zaujímavé, že mnohí všední ľudia, ktorí boli svedkami týchto javov, sa s nimi vysporiadávali ich popieraním a tak vlastne odblokovali to, čoho sa práve stali svedkami, pretože sa to javilo ako úplne vymknuté z rámca dojmov vnímania ega a jeho presvedčenia, čo je, a čo nie je možné. Pri pýtaní sa ľudí na tieto javy, títo pohotovo vykonštruovali nejaké odôvodnenia, podobne ako pacienti, ktorí boli zhyponotizovaní a doslova vyrábajú nejakú prijateľnú odpoveď na otázku žiadajúcu vysvetlenie ich správania sa po zhyponotizovaní. Na rozdiel od toho, ľudia, ktorí boli dostatočne duchovne vyvinutí, prijali výskyt zázračných javov bez komentára, ako keby boli všednou súčasťou ich života.
12. Po zásadnej premene úrovne vedomia, Božia Prítomnosť určuje všetko konanie a udalosti. Natrvalo pozmenené vedomie zapustí korene a stane sa nepretržite prítomným vo svojom pokoji a tichu, aj keď pritom telo rozpráva a funguje vo svete. Aby bolo umožnené fungovanie v rámci sveta, s úsilím sa v priebehu rokov vyvinie schopnosť zamerania sa na rozmanité úrovne pravdivosti, a to podľa momentálnej potreby. Ak sa mu to dovoľí, tichý Mier úplne prevládne a prinesie stav tichej, nekonečnej radosti. Stiahnutím záujmu z vonkajšieho sveta a všedností dojmov vnímania, prevládne nekonečný stav blaženosti, a je možné ho oslabiť intenzívnou sústredenosťou sa na všedný svet. Ja-Bytie je mimo času a formy, a v jeho rámci je všedné vedomie zároveň schopné fungovať tak, aby to sedelo všednému svetu.
13. Bolo obtiažné považovať svet všedného vnímania za skutočný a brať ho vážne. Viedlo to ku viac-menej trvalej schopnosti pozerať sa na svet z humorného hľadiska. Všedný život sa zdal byť nekonečnou komédiou, takže dokonca aj samotná serióznosť sa javila humornou. Bolo potrebné

potláčať prejavy zmyslu pre humor, pretože pre niektorých ľudí bol neprijateľný, nakoľko takýto ľudia boli príliš hlboko ponorení do sveta dojmov vnímania a jeho negativizmu.

14. Zdá sa, že väčšina ľudí má osobný záujem udržiavať si negatívnosť sveta dojmov vnímania, a odoláva ju zanechať a nahradiť ju uvedomovaním na vyššej úrovni. Zdá sa, že ľudí dostatočne uspokojuje ich nekonečný hnev, zatrpknutosť, výčitky svedomia a sebaľútosť, a tak sa aktívne bránia posunu do úrovni ako sú porozumenie, odpúšťanie alebo súcitiť. Zdá sa, že negatívnosť prináša dostatočné zadostučinenie, aby sa uchovával jej spôsob myslenia, ktorý je očividne nelogický a vypočítavý; podobne ako politici prekrúcajúci pravdu, len aby získali hlasy voličov, alebo trestní prokurátori potláčajúci dôkazy nevinnosti obžalovaného, len aby dosiahli odsúdenie.
15. Po zrieknutí sa týchto 'získov' z negativizmu sa svet stane sústavne prítomnou intenzívnou nádherou a dokonalosťou, a láska prevláda v každom výraze života. Zo všetkého sála svetelnosť a vyžaruje zo seba radosť zo svojej Božej podstaty, pričom je táto radosť dávaná najavo vyžarovaním cez svoju stále prítomnú bezforemnú existenciu, ktorá je vyjadrená vo svete dojmov vnímania ako forma. Už nieto ďalšej potreby niečo 'vedieť', pretože už nieto potreby viac vedieť, nakoľko človek vlastne je Všetko-Čo-Existuje. Mysel' vo svojom všednom stave proste iba vie 'o' veciach. Avšak to už nie je viac potrebné, keď človek je Všetkým-Čo-Môže-Byť. Identita Ja-Bytia, ktorá nahradila predošlý pocit všedného ja, nie je deliteľná na časti alebo rozkúskovateľná. Nič nie je vylúčené z jej absolútnej celistvosti a z jej Spolupatričnosti. Ja-Bytie sa stalo Podstatou, nie odlišnou od podstaty čohokoľvek. V nedualite nieto ani toho, kto vie, a ani to, čo treba vedieť, nakoľko obe sa stali jedným a tým istým. Nič nie je neúplné. Vševedúcnosť je seba-dokončenosť, {teda nieto otázok, odpovedí, vlastníctva, očakávaní, času, ...}. Nieto túžby za ďalšou sekundou prežívania, ktoré poháňa všednú myseľ, ktorá, táto myseľ, z okamihu na okamih sústavne pociťuje nedokončenosť.
16. Pri fyzických zmysloch prevláda pocit dokončenosti. Túžba a očakávanie zmiznú, a potešenie vychádza zo samotnej činnosti. Pretože vnímanie času sa zastavilo, nieto pociťovania časovej postupnosti udalostí, ktoré treba očakávať alebo oľutovať. Každý okamih je sám v sebe celistvý a úplný. Stav 'bytia' nahradzuje všetok zmysel pre minulosť, prítomnosť alebo budúcnosť, takže nieto čo očakávať alebo sa snažiť dirigovať. Toto je neoddeliteľná súčasť hlbokého stavu mieru a kludu. Všetky potreby a chcenia prestanú so zastavením akéhokoľvek vnímania času. Božia Prítomnosť, so svojim nekonečným kludom, vytlačila všetky mentálne a emocionálne aktivity. Telo sa samo udržuje v chode, je

proste ďalším majetkom prírody, a funguje reagovaním na tok okolností. Nič sa nepohne, a nič nekoná, nezávisle od celého vesmíru. V absolútnom súlade – žije všetko, v ňom sa pohybuje, a má svoju existenciu v absolútnej dokonalosti, nádhere a súladnej súhre Všetkého-Čo-Je.

17. Motivácia, ako pohnútka konania, zmizla. Životné javy nabrali inú dimenziu a boli pozorované tak, ako keby človek bol v inom svete. Všetko sa deje samo od seba v stave vnútorného kludu a ticha, a je uvádzané do chodu láskou, ktorá sa prejavuje ako vesmír a všetko, čo je v ňom. Nádhera života vyžaruje zo všetkého ako nekonečná radosť a šťastie, nekonečne mierumilovná a mimo emócií. [Boží mier je taký úplný a celistvý, že neponecháva žiaden priestor pre túžby alebo chcenia.](#) Dokonca prestal existovať aj koncept 'niečo prežívať'. V dualite máme toho, kto prežíva, a oddelene od neho máme predmety prežívania. V nedualite je táto predstava nahradená staním sa jednoliatym Všetkým-Čo-Je, takže nieto oddelenosti v čase, priestore, alebo v subjektívnej skúsenosti medzi tým kto prežíva a tým čo je prežívané.
18. V nedualite vlastnej Vše-Uvedomovaniu nieto dokonca ani časovej postupnosti a uvedomovanie nahrádza prežívanie. [Už nieto prežívania 'okamihov', pretože existuje iba sústavné Teraz, ako nepretržitá Sústavnosť.](#) Pohyb sa prejavuje ako keby bol spomalený, ako keby zamrzol mimo času. Nič nie je nedokonalé. Vlastne, nič sa nehýbe a ani sa nemení; [žiadne udalosti sa vlastne nekonajú.](#) Dá sa vidieť, že namiesto časovej postupnosti je všetko v stave vzchádzania, a že všetka forma je iba prechodným kvázi-javom, vymysleným dojmami vnímania a pozorovacích návykov myslenia. Čo sa vlastne deje je, že všetko vzniká ako prejav nekonečných možností vesmíru. Všetkého stupne vývoja sú dôsledkom podmienok, ale nie sú týmito podmienkami zapríčinené. Prejav do formy nastáva v dôsledku priaznivých podmienok na ich prejav, pričom javy nazývané zmenami sú vlastne výsledkom všedným ja náhodne zvoleného bodu pozorovania.
19. Z pohľadu oddelenosti a rozkúskovania Všetkého-Čo-Je všedným ja sa zdá, že existuje rozmanitosť, ale z hľadiska všade-prítomnosti [súbežných](#) rozmanitostí existuje iba jediná 'vec', a to je Jednoliatosť Všetkého-Čo-Je. Všade-prítomnosť odrovná všetky pozostatky zdanlivosti vnímania, či oddelenosti, alebo rozmanitosti. V skutočnosti neexistuje ani jeden z týchto stavov. Neexistuje ani 'tu' ani 'tam'; neexistuje ani 'teraz' ani 'potom'; neexistuje ani 'minulosť' ani 'budúcnosť'; neexistuje ani 'dokončené', ani 'nedokončené' a takisto nie je ani 'stávanie sa' v tom, čo už je úplne existujúce samo od seba. Samotný čas je svojvoľne zvolené stanovisko pozorovania, ako je aj rýchlosť

svetla. Naše zvyčajné pokusy opísať vesmír je možné vidieť nie ako opis vesmíru, ale namiesto toho ako opis svojvoľne zvolených bodov pozorovania v priestore; je to vlastne ukážka spôsobu a 'zmapovanie' práce všednej mysli.

20. To, čo sa vlastne opisuje nie je objektívny, sám o sebe existujúci vesmír, ale proste iba kategórie myšlienkových pochodov mysli, a štruktúry a spôsoby jej časovo postupného, teda chronologického, spracovávaní. Obmedzenie vedy je teda už vopred predurčené obmedzeniami dojmov vnímania sveta duality. Zdanlivosť vnímania je samo-limitujúca v tom, že môže iba vedieť 'o' veciach, namiesto naozaj vedieť, čo je možné výlučne iba pri 'staní sa' tou vecou. Od vedy sa neočakáva, že prekročí obmedzenia zdanlivosti vnímania, a nemala by byť ani obviňovaná za to, že sa jej to nedarí. Veda nás môže iba do viesť k prahu uvedomovania, ktoré nie je vôbec závislé na dojmoch vnímania. V praxi to vyzerá tak, že veda sa postupne vyvíja vedeckou intuíciou, ku ktorej sa až následne hľadajú dôkazy a logické vysvetlenia. Tieto intuitívne nápady bežne nazývame kreativitou, ktorá pozastavuje logiku a dodáva samotnému procesu energiu. Takže je to objavovanie, ktoré je naozajstným hnacím náhonom vývoja spoločnosti.
21. V stave Vše-Uvedomovania myseľ utíchla. Logické alebo časovo za sebou nasledujúce myšlienky prestali a namiesto nich nastúpilo ticho a klud, a sústavné odvíjanie všetkého bez akejkoľvek námahy, a prezentácia všetkého v podobe zjavenia. Poznanie odhaľuje samo od seba, a Božskosť Všetkého-Čo-Je sa v tichosti leskne v popredí ako úplne samozrejma a žiarivá. Všetko predstupuje v úplne dokončenom a sústavnom odhaľovaní. Nie je potrebné hľadať alebo nadobúdať, pretože všetko je už v stave svojej úplnosti a dokončenosti. Všetko akože dianie sa koná samo od seba.
22. Nieto konateľa v pozadí za konaním, nakoľko všedné ja, tá mýtická bytosť, o ktorej človek vždy predpokladal, že je prameňom zážitkov, zmizla a rozpustila sa do absolútnej Jednoliatosti vesmíru. [Ja-Bytie, svojou úplnosťou a dokončenosťou, predchádza a nachádza sa mimo všetkých svetov, vesmírov alebo času, závisiace na ničom a nezapríčené ničím. Ja-Bytie je mimo existenciu, nepodlieha existencii ani neexistencii, počiatku ani koncu, času ani priestoru. Nedá sa ani zaradiť do konceptov 'je' a 'nie je'. Ja-Bytie nie je ani prejavené ani neprejavené a je mimo akýchkoľvek poňatí, na ktoré by mohli poukazovať akékoľvek takéto kategorizácie konceptov.](#)
23. Schopnosť vôbec nejako fungovať vo svete všedného prežívania zážitkov si vyžadovalo niekoľko dôležitých prispôbení sa. Medzi 'sférami' duality a neduality je plynulosť, pričom nedualita infiltruje všetku dualitu. Obmedzenie v 'sfére' duality je vlastne záležitosťou

uvedomovania. Zdá sa, že táto obmedzenosť uvedomovania je výsledkom zamerania sústredenej pozornosti.

24. Ľudské bytosti sú videné ako nevinné kvôli ich extrémnej neuvedomelosti a nevedomia svojej reality. V tomto stave ľudské bytosti vykonávajú svoje získané programy a mylné predstavy svojich presvedčení. Pri tom z nich vyžaruje čistota ich ducha ako ich vrodená nádhera.
25. Ak použijeme súčasné názvoslovie, dá sa povedať, že ľudia sú riadení svojimi 'softvérovými programami', ktorých existenciu si neuvedomujú. Každá osoba je v procese vývoja vedomia, pričom niektorí sú v tom pokročilejší než druhí. Všetky jednotlivé osoby vyjadrujú odvíjanie sa vedomia za iných podmienok, a preto majú rozmanité úrovne prejavu. Je to ako keby každá osoba bola lapená v nejakej úrovni vedomia a nemôže pokračovať na ďalšiu úroveň bez súhlasu, rozhodnutia a prijatia vôľou. Táto vrodená nevinnosť je zrejmá pri porovnaní osoby akoby bola počítačovým hardvérom, a jej činy a presvedčenia boli softvérom. Hardvér nie je ovplyvnený softvérovými programami a slepo ich vykonáva bez toho, aby si uvedomoval ich významnosť alebo dôsledky ich spustenia. Klasicky sa tieto nevedomé softvérové programy nazývajú 'karma'.
26. Stav, v ktorom všední ľudia konajú, nepoukazuje na nejaký morálny priestupok alebo chybu, ale jednoducho predstavuje možnosti polí vedomia pri ich prejavovaní sa prostredníctvom každého živého tvora. Keď sa to tak vezme, v skutočnosti nieto ani 'dobrého' ani 'zlého', a je zrejmé, že všetko konanie nesie so sebou následky. V pozadí za zrejmyimi rozdielnosťami je vlastne iba skutočnosť vyžarovania z jediného Ja-Bytia ako zdroja života, nachádzajúca sa vo všetkom, čo žije; každá bytosť žije v momentke tohto okamihu, čo je všetkým čo vlastne je mimo ich uvedomovania.
27. V nedualite nemôže ani v jednom momente nastať niečo ako 'problém', 'konflikt' alebo 'utrpenie'. Tieto všetky sú následkom očakávania nasledujúceho okamihu alebo pripomínaním si minulosti. Zdá sa, že ego je výtvorom strachu, a jeho účelom je mať pod kontrolou nasledujúci okamih prežívania a zaručiť svoje prežitie. Ako keby pendlovalo medzi strachom z budúcnosti a ľútosťou nad minulosťou; a túžba ako aj pocit času, ktorý sa odráža na konaní, pramení z mylnej predstavy nedostatku. S pocitom dokončenosti túžba prestáva. Tie bytosti, ktoré sú presvedčené, že podliehajú smrti, sa boja o svoje prežitie, a tak podliehajú predstave času a mylným predstavám príčinných súvislostí.
28. Keď sa obvyklé motivácie v živote odbúrali, život nevyžadoval žiadne úsilie. Čo predtým bolo osobnosťou ktorá 'usmerňovala' správanie sa, sa teraz stalo akousi náchylnosťou, ktorá ako keby vedela napodobňovať

všedné správanie sa zo spomienok na ne, avšak teraz jej sústavný tok pramenil z iného zdroja. Čo sa predtým považovalo za osobné, bolo v tomto stave jasne neosobné. Predovšetkým, Ja-Bytie akosi nemohlo samo seba vysvetliť ostatným. To, čo pre toto Ja-Bytie bolo realitou – skalopevnou a definitívnou – znelo v slovnom podaní všedným ľuďom teoreticky alebo filozoficky, nakoľko chápanie týchto ľudí bolo riadené ich získanými ideami a ich časovo postupnými myšlienkovými pochodmi; čo sa všednej osobe javilo ako mystické, bola jednoducho konkrétna, subjektívna realita. Bolo potrebné vynaložiť úsilie na obnovenie všedných myšlienkových pochodov, aby sa umožnila slovná komunikácia. Ja-Bytie je mimo samotného vedomia, ale môže svojím vyžarovaním spustiť vo vedomí schopnosť vyjsť von zo stavu blaženosti ku bežnej svetskej činnosti. [Láska sa stáva jediným motivátorom pre pokračovanie fyzickej existencie.](#)

29. Počas prekračovania na vyššiu úroveň vedomia telo pociťovalo značnú záťaž, ako keby nervový systém musel zvládať viac energie, než na ktorú bol stavaný. Z nervových vlákien v tele bol pocit ako keby boli poriadne našponovanými drôťmi, rozpálenými vysokonapäťovou energiou a prúdom. Toto vyžadovalo presťahovanie sa z veľkomesta a s tým súvisiacim spôsobom života na východnom pobreží, do malého mesta na západe krajiny, ktoré v priebehu rokov prilákalo ľudí oddaných nematerialistickému, duchovne orientovanému životu. Teraz mohla meditácia nahradiť bežnú činnosť, a navrátila sa blaženosť, čo sa prejavilo v jednoduchom striedmom životnom štýle, a to iba preto, lebo tu nebolo ani potrieb, ani chcení. Boli časy, keď sa dokonca zabudlo aj jesť, akoby telo bolo veľmi okrajové či akoby ani nebolo. Človek by mohol prejsť popred zrkadlo a byť prekvapený, že je v ňom dokonca nejaký telesný odraz. Nebolo záujmu o udalosti vo svete, a tento stav, ktorý trval asi 10 rokov stiahnutia sa zo všedného fungovania, bol potrebný na zladenie sa s duchovným stavom Ja-Bytia, ktorý nahradil predchádzajúce, všedné vedomie.

3) HONZA: Úvaha z knihy „Podél cesty k osvícení“ pro 21. duben/apríl. Vybral jsem ji proto, že se v ní píše o tom, co jsme vzpomínali i na minulých setkáních. Podotýkám, že jsem překlad textu předpřipravil za pomoci překladačů na internetu tak, jak jsem byl nejlépe schopen a pak jsme spolu s Julem ve středu večer text dopřesňovali další hodinu a půl.
J

Poprosím Františka, aby nám tuto úvahu přečetl.

FRANTIŠEK:

Úvaha z knihy „Podél cesty k osvícení“ pro 21. duben/apríl.
Nasledujícíce preložil a vyčákal Julo s Honzom.

Všechny „problémy“ jsou výsledkem pouze myšlenkových pochodů a neexistují ve světě.

*Převzato z knihy: Oko Mého Já-Bytí: před kterým není nic zatajeno (2002)
EN. str. 190, Kapitola 12: Hledání pravdy.*

DODATEČNÉ SOUVISLOSTI:

Překročit svá vlastní omezení a hranice není cílem, který by mohl pocházet ze samotného ega. Bez pomoci nemůže ego překročit samo sebe, ani rozpustit své vlastní překážky a meze. Je to jako izolovaný kmen, který si neuvědomuje, že existuje celý svět mimo něj. Členové primitivních společností se běžně označují jako „lidé“ Země. Ego není ani špatné, ani nepřítel, ale jen mylná představa, kterou je třeba uvolnit, aby ji mohlo nahradit něco mnohem lepšího.

Otázka: Pokud je ego takové, jak je popsáno, jak může dojít k osvícení?

Odpověď: To je funkce duchovna, která informuje, vzdělává, inspiruje, vede a podporuje zkoumání vědomí nad rámec omezení prožitku ega. Ti, kteří se dostali dále na cestě k většímu uvědomování si, oznamují svá zjištění světu a zvou ty, kteří mají zájem je následovat.

Přestože osvícení je statisticky zřídka, děje se natolik často, že je nashromážděn obrovský soubor učení, který má hluboký vliv na celé lidstvo. Každá osvícená bytost svým vlastním energetickým vyzařováním tiše mění úhel pohledu a rozšiřuje pochopení lidského vědomí. To, že vyšší úrovně vědomí jsou možné, prostupuje a inspiruje veškeré poznání a vytváří celkový rámec pro lidskou zkušenost. Nutkání k pokroku je vrozené ve všech společnostech a kulturách, a to jak jednotlivě, tak kolektivně. Lidské snažení vytváří historii civilizace v její snaze se zlepšit. I když se často mýlí ve své snaze, úsilí samotné je neustále přítomno.

Otázka: Říká se, že svět, který vidíme a prožíváme, je projekcí naší mysli a nemá žádnou nezávislou existenci. Existuje pouze jako zdánlivost vnímání. Jak to lze vysvětlit?

Odpověď: Můžeme začít jednoduchým příkladem. Slyšíme, že na světě je ‚problém‘, nebo že pozorovatel má ‚problém‘. Je poměrně snadné vidět, že všechny „problémy“ existují pouze v mysli pozorovatele důsledkem zaujetí libovolného úhlu pohledu. [Všechny „problémy“ jsou výsledkem pouze](#)

myšlenkových pochodů a neexistují ve světě.

Touhy a jiné světské vášně a přesvědčení vedou k výběru toho, co je vnímáno. Prozkoumejte takzvané „znaky zvěrokruhu“ a „suhvězdí“, které údajně existují na obloze. Pokud fotografujete hvězdnou oblohu v noci a díváte se na ni bez zažitých představ („nakoupených vzorců“), je zřejmé, že libovolné čáry by mohly být nakresleny mezi jakoukoli skupinou světelných bodů, aby vznikl obrys jakékoli známé postavy nebo geometrického tvaru. Na mapě hvězd lze nakreslit psa, kočku, čtyřčata nebo cokoliv jiného. Ty ve skutečnosti z jiného prostoru ve vesmíru neexistují; ve skutečnosti neexistuje nic takového jako souhvězdí s výjimkou představivosti pozorovatele. Z jiného úhlu pohledu z jakéhokoliv prostoru ve vesmíru ani jediné z těchto známých souhvězdí s pestrými jmény nemůže být viděno nikým.

Z knihy: Oko Mého Já-Bytí: před kterým není nic zatajeno (2002) EN str.189-190 , Kapitola 12: Hledání pravdy.

4) HONZA: Postupné zveřejňování překladů textů skupin Dr. Hawkinse, potřebné na vzdávání se.

Tyto texty dle dohody bude číst Julko, který z angličtiny texty překládal a může v průběhu jejich čtení přidat i potřebná dopřesnění. Julko, děkujeme za tyto překlady textů, které jsou nápomocné pro celou naši skupinu. Předávám ti slovo:

JULO:

1. 1 Postup na dosiahnutie vysokého stavu uvedomovania si01

Nasledujúce voľne preložil a vyčákal Julko z angl. orig.: Dr David R Hawkins, „I: Reality and Subjectivity“, 2003, str. XXVI

Ľudia sú zvedaví a pýtajú sa Dr. Hawkinsa: „Ako je možné dosiahnuť taký vysoký stav vedomia?“. Ale málokto tieto kroky nasleduje, pretože sú tak jednoduché.

1 V prvom rade musí vo vás existovať neotrasiteľné rozhodnutie, že cieľom je dosiahnuť tento stav.

%

2 Na základe tohto rozhodnutia vznikne oddanosť k disciplinovanosti

účinkovať v živote

s neoblomným a stále prítomným odpúšťaním a láskyplnosťou,
a to bez výnimky, teda ku všetkému, čo prichádza do nášho vedomia.

3 Nevyhnutná podmienka je pritom mať súcit a ochotu, porozumenie vidieť
nevinnosť,

a to v každom a vo všetkom, teda aj vrátane seba a vlastných myšlienok.

4 Okrem túžby dosiahnuť vysoký stav vedomia je potrebné zanechať všetky
ostatné túžby.

S tým súvisí vzdanie sa nástojenja, aby bolo po mojom,
inými slovami vzdať sa svojej vlastnej vôle.

‰

5 Pri tom, ako sa každá tendencia vlastniť myšlienku, pocit, túžbu a či
skutok

uvoľňovali a odovzdávali Bohu, myseľ postupne utíchala.

6 Týmto postupne utíchalo zdôvodňovanie a pestovanie si príbehov,
a nakoniec sa rozptýlili aj idey a koncepty s nimi súvisiace.

7 Keď sa človek vzdá autorstva a priania vlastniť myšlienky,
prestanú sa rozvíjať do detailov a začnú sa rozpadávať v priebehu
vytvárania.

8 Nakoniec bolo možné vzdať sa energie sprevádzajúcej samotný proces
myslenia,

a to predtým ako sa vôbec myšlienka začala vytvárať.

‰

9 Táto činnosť sústavného a nepretržitého sústredenia sa, nedovoľujúca ani jediný okamžik rozptýlenia od priebežnej meditácie, pokračovala počas vykonávania bežných, každodenných aktivít.

–

2 Postup na dosiahnutie vysokého stavu uvedomovania 01

Nasledujúce preložil a vyčákal Julo z angl. orig.: Dr David R Hawkins, „Dialogues on Consciousness and Spirituality“ Part 2, Transcript of Advanced States of Consciousness str. 40

„Vrhol som sa na taký prístup, ktorý spočíva v neustálom zanechávaní snaženia sa niečo zmeniť – v sebe, alebo vo svete, alebo akúkoľvek skúsenosť, alebo akúkoľvek myšlienku.

Bolo to nepretržité ‘zanechávanie/uvolňovanie’. Dostal som sa do tohto stavu a začal som vidieť ako myseľ vytvára, a ako ego vytvára, svoje predstavy o tomto svete. Raz som uvoľňoval každú chvíľu po dobu jedenástich dní, bez prestávky. Robiť to vyžaduje rozhodnú jednobodovú zaostrenosť. Zostal som v tomto intenzívnom zaostrení a pokračoval som v zanechávaní – a to každú sekundu, každý zlomok sekundy – až sa nakoniec myseľ zastavila a myšlienky už nevzchádzali.

Znenazdajky sa sám od seba začal odvíjať iný stav ako stav v ktorom som už bol – a to práve, zo všetkých možných lokalít, {v značkovej reštaurácii na bifteky,} Rothman v New Yorku – nie v budhistickom kláštore, kde by sa človek mohol dostať do stavu Satori, {náhlejšie, ale prechodnej, blaženosti}. Nie, stav Satori je iný ... Toto bolo trvajúce a vzniklo samo od seba.“

1. Čo je Oddanosť? 01

Nasledujúce preložil a vyčákal Julo z angl. orig.: Dr David R Hawkins, „Integration of Spirituality and Personal Life“, Disk 2, 33:15

„Máme v sebe vrodenuú úžasnú, intenzívnu a mocnú oddanosť. Nemusíme ju

vyvíjať, stačí ju znovu objaviť. V nás sa už nachádza energia takej obrovskej moci, že

človek vyvolá túto moc pre zanechanie

každučkej pripútanosti ktorá stojí v ceste.

Ochotu to robiť {upúšťať od stanovísk a žiadať 'akúsi, že vraj' duchovnú silu} nenájdete v štruktúre Ego. Ego vám okamžite dohodí nejaký dôvod, prečo by nemalo vytrvalo pokračovať smerom, ktorým ste ho nasmerovali.

Takže človek musí načrieť hlbšie do svojho vnútra. V samotnom prirodzenom jadre ľudskej bytosti je duchovná sila enormnej moci, ktorá samotná dokáže uskutočniť nemožné.“

5) HONZA: Co je to stanovisko?

Díky posluchačům, kteří se ptají si povíme dnes o stanovisku.

Julo máš slovo.

6.) HONZA: Konec, dotazy. – v délce další cca 1,5 hodiny...

Nabízíme záznam pořizený uložením živého vysílání na youtube: